

”הכל בגלל מסמר קטן”

סוחר אחד עשה עסקאות טובות רבות, מכר הכול והתעשר מאוד. אחר כך רצה לשוב הביתה ולהגיע לפני רדת הלילה. הוא לקח את השק המלא בכסף, העמיס אותו על סוסו, ורכב משם.

לעת צהריים הגיע אל עיר אחת ונח בה. כשרצה להמשיך הלאה, הוציא משרת הבית את סוסו, הביא אותו אליו ואמר: ”אדוני, ברגל האחורית השמאלית חסר מסמר בפרסה”.

”שיחסר”, השיב לו הסוחר, ”בשש השעות שנותרו לי עוד לרכוב תחזיק הפרסה מעמד”.

אחר הצהריים, אחרי שירד שוב מגב סוסו בפונדק אחר, ונתן לו לחם לאכול, נכנס עוזר הסייס* לחדר ואמר: ”אדוני, לסוס שלך חסרה פרסה ברגל השמאלית האחורית, האם לקחת אותו אל הנָפֶח**?”

”שתחסר”, השיב לו האדון, ”בשעות המעטות שנותרו לי לרכוב, יוכל הסוס להחזיק מעמד. אל תיקח אותו אל הנפח, אני ממהר”.

הוא רכב משם, אבל אחרי זמן לא רב התחיל הסוס לצלוע. זמן-מה לאחר מכן הוא התחיל למעוד, ולפתע צנח לארץ ורגלו נשברה.

הסוחר נאלץ להשאיר את הסוס שוכב, לפרוק מעליו את השק, להעמיס אותו על כתפיו, וללכת ברגל לביתו. הוא הגיע לשם רק בשעה מאוחרת בלילה.

”בכל הצרות האלה”, אמר לעצמו, ”המסמר אשם”.

מה דעתכם, קוראים יקרים? מי אשם?

* סייס – מטפל בסוסים.

** נָפֶח – מתקין כלי ברזל.